

Константинъ Мутафовъ

Край Дунавъ

Пъстра и многолика бѣше картината отъ живота, що нѣкога кипѣше по край Дунавъ, презъ разнитѣ годишни времена.

Ето, спомнямъ си най-първо дунавскитѣ зими. А знаете ли какво нѣщо е дунавска зима? Сурова, мразовита, съ ония ледени дни, вѣчно заскрежени дървеса, цѣлата земя затрупана и заспала подъ снѣжна премѣна; Дунавъ вцепененъ, мълчаливъ, превърналъ се въ безкрайно ледено поле. Понѣкога гъсти, млѣчнобѣли мъгли паднали низко, забулили и спрѣли всичкия животъ.

Но редуватъ се празниците, — недѣлнитѣ дни, коледнитѣ, богоявленскитѣ и върху скованата грждъ на рѣката изниква пѣстро тържище отъ стѣкмени набързо съ рогозки или платница шатри. Въ едни пукатъ пуканки, въ други пекатъ на скари закуски; предлагатъ се на разносъ сладкиши, баници, мекици, боза, халви и какви още не щѣте други лакомства. На нѣколко мѣста музики свирятъ, гайди пицятъ, извиватъ се пѣстри и крѣшни хора отъ власи и българи. На обширни пързалки, гладки като огледало, се пързаятъ съ желѣзни